

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 26/18
03.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Бојане Пауновић, мр Сретка Јанковића, Драгана Ћесаровића и Весне Петровић, чланова већа, са вишим саветником Тањом Славковић и записничарем Оливером Мандић Јоксић у кривичном предмету против окривљеног АА и др, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ и др, решавајући по жалбама Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА адвоката Сеада Спаховића и Владимира Гајића, бранилаца окривљеног ББ адвоката Драгослава Ћетковића и Гордане Нешић Ћетковић, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Саше Миловановића и окривљене ГГ и њеног браниоца адвоката Марка Кљајевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду Посебно одељење К.По1.бр. 80/17 од 28.05.2018. године, након одржаног седнице већа у смислу одребе члана 447 ЗКП у дане 22.01.2019. године, 23.01.2019., 24.01.2019. и 25.01.2019. године, и потом након одржаног претреса пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење, као другостепеним у смислу одредбе члана 449 ЗКП, дана 17.05.2019. године, у присуству Тужиоца за организовани криминал Мирјане Илић, окривљеног АА и његових бранилаца адвоката Сеада Спаховића и Владимира Гајића, окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Гордане Нешић Ћетковић, браниоца окривљеног ВВ адвоката Саше Миловановића, окривљене ГГ и њеног браниоца адвоката Марка Кљајевића и правобранилачког помоћника у име оштећеног града Београда Слободана Дујовића, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног ББ адвоката Драгослава Ћетковића, након већања и гласања дана 03.07.2019. године, донео је већином гласова,

ПРЕСУДУ

I

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног АА адвоката Сеада Спаховића и Владимира Гајића **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење К.По1.бр. 80/17 од 28.05.2018. године у осуђујућем делу у ставу **I-1** изреке пресуде, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА са личним подацима као у списима предмета,

На основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

У периоду од јуна 2007. до 25.08.2008. године у Београду, у својству службеног лица, окривљени АА, као члан градског већа Градске управе Града Београда задужен за здравство искоришћавањем својих службених овлашћења у вршењу контролно-надзорне функције над радом Градске управе која спроводи поступке јавних набавки, фактички вршио координацију поступка јавних набавки медицинског намештаја и окривљени ДД, према ком је поступак раздвојен, као директор Клиничко-болничког центра “Бежанијска коса”, искоришћавањем својих службених овлашћења прибавили другом имовинску корист, а окривљени АА и себи у укупном износу од 44.490.628,89 динара оштетивши буџет града Београда за наведени износ увећан за ПДВ, (порез на додату вредност), у чему су им са умишљајем помогли окривљени ББ, ВВ, као и окривљена ГГ – помоћник директора за немедицину и начелник Службе за економско-финансијске и књиговодствене послове Клиничко-болницом центру “Бежанијска коса”, притом свесни свог дела, знали да је њихово дело забрањено и хтели његово извршење, тако што су: окривљени АА неистинитим приказивањем да је за набавку медицинског намештаја Клиничко-болничког центра “Бежанијска коса” хитно потребно обезбедити износ од 100.000.000,00 динара, ова средства обезбедио из буџета града и то на тај начин што је окривљени ДД, према коме је поступак раздвојен, у договору са њим, дана 20.06.2007. године у име Клиничко-болничког центра “Бежанијска коса” упутио Секретарију за здравство Града Београда захтев за планирање новчаних средстава за опремање нове зграде “Поликлинике”, дневне онколошке болнице, дијагностичког imaging центра, ургентне и пријемне службе и просторија за ендоскопије, према коме је оријентациона вредност планираних набавки болничког намештаја и опреме износила око 100.000.000,00 динара, иако је за потребе опремања “Поликлинике” процењено да је потребно знатно мање новчаних средстава, па након што су ова средства и одобрена, окривљени ДД према коме је поступак раздвојен, као директор Клиничко-болничког центра “Бежанијска коса”, у договору са окривљеним АА, а уз помоћ окривљене ГГ помоћника директора за немедицину и начелника Службе за економско-финансијске и књиговодствене послове крајем септембра и током октобра 2007. године, спровео јавну набавку медицинског намештаја у поступку са погађањем без претходног објављивања, по члану 23 став 1 тачка 2 Закона о јавним набавкама, а због ванредне околности тј. изузетне хитности, при чему су овом поступку окривљени ДД, према коме је поступак раздвојен и окривљена ГГ прилагодили услове и техничке карактеристике медицинског намештаја условима и карактеристикама које једино испуњава намештај италијанског произвођача “Вернипол” а које су им претходно достављена од стране окривљених ББ и ВВ, с тим што је наведене окривљене, окривљени АА представио окривљеном ДД, према коме је поступак раздвојен, као особе које могу да испоруче предметни намештај, те је окривљена ГГ, а по договору окривљеног ДД, према коме је поступак раздвојен, са окривљеним АА у предметном поступку упутила позив за достављање понуда предузећима чије податке су им претходно доставили окривљени ББ и ВВ, а која предузећа су дала међусобно усклађене понуде, с тим што се међу тим предузећима налазило и предузеће “Жад Фармација”, чији је директор ЋЋ доставила понуду за учествовање у поступку јавне набавке без претходног објављивања за

набавку намештаја за потребе Клиничко-болничког центра “Бежанијска коса”, при чему је предмет понуде медицински намештај италијанског произвођача марке “Вернипол”, коју понуду је претходно добила од окривљеног ВВ, а све ово у циљу избора предузећа “Жад Фармација” д.о.о. као најповољнијег понуђача, чиме су омогућили да се у поступку јавне набавке као најповољнијег понуђача изабере предузеће “Жад Фармација” д.о., након чега је дана 24.10.2007. године ЂЂ, као директорпредузећа “Жад Фармација” д.о.о у својству продавца и окривљени ДД према ком је поступак раздвојен, директор Клиничко-болничког центра “Бежанијска коса”, у својству купца закључили уговор, те је предмет истог испорука по спецификацији из понуде са укупном ценом од 106.072.559,38 динара, (износ са порезом на додату вредност), али с обзиром на то да овај износ прелази износ одобрених средстава од стране Секретаријата за здравство у висини од 100.000.000,00 динара, урађен је анекс предметног уговора где предузеће “Жад Фармација” д.о.о даје додатни рабат, тако да је према том анексу укупна купопродајна цена 99.936.559,38 динара, а који износ је након испоруке свог медицинског намештаја и пренет на рачун предузећа “Жад Фармација” д.о.о. током новембра и децембра 2007. године, на који начин су окривљени прибавили имовинску корист предузећу “Жад Фармација” д.о.о. у износу од 44.490.628,89 динара, а који износ представља разлику између купопродајне цене и набавне цене предметног намештаја (обе без пореза на додату вредност), и истовремено причинили штету буџету Града Београда за наведени износ увећан за ПДВ (порез на додату вредност), да би након тога ЂЂ, на захтев окривљеног ВВ од износа прибављене имовинске користи у временском периоду од 26.12.2007. године до 25.08.2008. године, подигла са рачуна предузећа “Жад Фармација” д.о.о. износ од 15.697.600,00 динара или 192.737,65 евра и то на име дивиденди зараде и исти предала окривљеном ВВ, а који новац су између себе поделили: АА, ББ, ВВ, при чему је ЂЂ од наведеног износа прибављене имовинске користи за предузеће “Жад Фармација” д.о.о. требала још један део да исплати окривљеном ВВ, али то није учињено у наведеном периоду већ је остављено за касније, а како се у банци не би приметила веће готовинско подизање новца,

-чиме би извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

Трошкови кривичног поступка у смислу одредбе члана 265 став 1 КЗ падају на терет буџетских средстава суда.

II

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног ББ, адвоката Гордане Нешић Њетковић и Драгослава Њетковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Саше Миловановића и окривљене ГГ и њеног браниоца, адвоката Марка Кљајевића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.80/17 од 28.05.2018. године, само у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, кривичноправне радње окривљених ББ, ВВ и ГГ за које су првостепеном пресудом оглашени кривим у ставу **I-1** изреке, правно квалификује, као кривично дело злоупотреба службеног

положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, и за које кривично дело их овај суд, применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, а у односу на окривљену ГГ и на основу одредби чланова 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** и то: **окривљеног ББ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 06.10.2010. године, **окривљеног ВВ** на казну затвора у трајању до 2 (две) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 24.02.2011. године и **окривљену ГГ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну јој се урачунава време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 06.07.2010. године, која се у смислу одредбе члана 45 став 5 и 6 КЗ има извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује у ... – ..., улица ... број ... **са применом електронског надзора**, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак изречене казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док се у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног ББ адвоката Гордане Нешић Ћетковић и Драгослава Ћетковића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Саше Миловановића и окривљене ГГ и њеног браниоца адвоката Марка Кљајевића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, у односу на ове окривљене, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеног ВВ, на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, обавезује да на име имовинскоправног захтева Граду Београду исплати износ од 15.697.600,00 динара.

Оштећени Град Београд и Клиничко-болнички центар „Бежанијска Коса“, се за преостали део имовинскоправног захтева у смислу одредбе члана 258 став 4 ЗКП упућују на парницу.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на основу одредбе члана 261 и 264 ЗКП окривљене ББ, ВВ и ГГ обавезује да на име трошкова кривичног поступка плате суду износ од по 13.858,77 динара, као и да сви наведени окривљени плате суду на име паушала износ од по 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

III

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Тужиоца за организовани криминал, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр. 80/17 од 28.05.2018. године у ослобађајућем делу у ставу II у односу на окривљеног АА, у ставу III у односу на окривљене АА, ББ, ВВ и ЕЕ и у ставу IV у односу на окривљене АА, ББ, ВВ и ЖЖ, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепена пресуда, изјављене жалбе и поднети одговори на жалбе

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.80/17 од 28.05.2018. године, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ су у ставу I изреке пресуде оглашени кривим да су извршили и то окривљени АА продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, окривљени ББ, ВВ и ГГ по једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ, па су осуђени и то **окривљени АА** на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 06.10.2010. године, **окривљени ББ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 06.10.2010. године, **окривљени ВВ** на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 8 (осам) месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 24.02.2018. године и **окривљена ГГ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору од 21.10.2009. године до 06.07.2010. године.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ су обавезани да солидарно исплате на име дела имовинскоправног захтева Граду Београду износ од 44.490.628,89 динара, док су окривљени ББ, ВВ и ГГ обавезани да на име дела имовинскоправног захтева Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“ солидарно исплате износ од 1.391.938,88 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећени Град Београд, као и оштећени Клиничко-болнички центар „Бежанијска коса“ су упућени да преостали део имовинскоправног захтев који се односи на радње извршења описане у ставу I тачка 1 и 3 изреке првостепене пресуде остваре у парници.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 261 и члана 264 ЗКП окривљени ААа, ББ, ВВ и ГГ су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате и то окривљени АА, ББ и ВВ износе од по 34.968,00 динара, окривљена ГГ износ од 43.548,00 динара, као и да сви наведени окривљени солидарно на име паушала плате износе од по 20.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Првостепеном пресудом у ставу II изреке, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ.

Првостепеном пресудом у ставу III изреке, окривљени АА, ББ, ВВ и ЕЕ су на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили и то окривљени АА и ЕЕ кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, а окривљени ББ и ВВ кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ.

Првостепеном пресудом у ставу IV изреке окривљени АА, ББ, ВВ и ЖЖ су на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили и то

окривљени АА и ЖЖ кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, а окривљени ББ и ВВ кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају помагањем из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 и 35 КЗ.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 258 став 3 ЗКП оштећени Град Београд је ради остваривања дела имовинскоправног захтева који је постављен у односу на став III изреке пресуде упућен на парницу.

Првостепеном пресудом у смислу одредбе члана 265 став 1 ЗКП је одлучено да трошкови кривичног поступка у погледу кривичних дела за које је донета ослобађајућа пресуда падну на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона у односу на ослобађајући део побијане пресуде и због одлуке о кривичним санкцијама у односу на осуђујући део побијане пресуде, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Ђосебно одељење, као другостепени, усвајањем жалбе ТОК-а побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног АА огласити кривим и утврдити му казне затвора и за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, за кривична дела злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ и за радње кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ у оквиру продуженог кривичног дела описаног под тачком П/2 измењене оптужнице Ктс.бр.18/09 од 28.12.2007. године, утврдити му за то кривично дело строжију казну затвора и огласити га кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, те га осуди на строжију јединствену казну затвора. Да окривљеног ББ огласи кривим и утврди му казне затвора и за кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и злоупотреба службеног положаја у покушају помагањем из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 и 35 КЗ и утврди му строжију казну затвора за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ и осудити га на строжију јединствену казну затвора. Надаље да окривљеног ВВ огласи кривим и утврди му казне затвора и за кривична дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и злоупотреба службеног положаја у покушају помагањем из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 и 35 КЗ и утврди му строжију казну затвора за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ и осуди га на строжију јединствену казну затвора. Да окривљеног ЕЕ огласи кривим и осуди на казну затвора за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, окривљену ЖЖ огласи кривом и осуди на казну затвора за кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ и окривљену ГГ огласи кривом за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и осуди на строжију казну затвора;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Сеад Спаховић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, на основу одредбе члана 447 ЗКП закаже јавну седницу о којој ће обавести окривљеног и његовог браниоца, те да након одржане седнице већа на основу члана 449 ЗКП одржи претрес, након чега ће окривљеног АА ослободити од оптужбе;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Гајић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, у смислу одредбе члана 449 ЗКП закаже и одржи претрес, након чега ће усвојити жалбу браниоца као основану и побијану пресуду преиначи у осуђујућем делу и окривљеног АА ослободи од оптужбе;

-браниоци окривљеног ББ, адвокати Драгослав Ћетковић и Гордана Нешић Ћетковић, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, након одржаног претреса усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ББ ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Саша Миловановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење након одржане седнице већа отвори претрес у овој кривичноправној ствари, да по окончању истог донесе закониту и правилну одлуку, којом ће окривљеног ВВ ослободи од оптужбе за кривично дело за које се терети или пак да одбије оптужбу. У жалби је бранилац ставио захтев да се поводом жалбе закаже и одржи јавна седница на коју ће позвати окривљеног ВВ и његовог браниоца адвоката Сашу Миловановића;

-бранилац окривљене ГГ, адвокат Марко Кљајевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржи претрес у овој кривичноправној ствари, усвоји жалбу браниоца окривљене ГГ и побијану пресуду преиначи у ставу I изреке, под тачком 1 и 3, тако што ће окривљену ГГ ослободити од оптужбе да је извршила једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 став 4 и 5 КЗ. У жалби је бранилац ставио захтев да се о дану и часу одржавања претреса обавести окривљена и њен бранилац;

-окривљена ГГ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење усвоји њену жалбу, побијану пресуду преиначи тако што ће је ослободити од оптужбе да је извршила једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 и 61 КЗ. Окривљена је у жалби ставила предлог да буде обавештена о седници већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП.
Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал суду су доставили:

-бранилац окривљене ГГ, адвокат Марко Кљајевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржаног претреса одбије као неосновану

жалбу ТОК-а и преиначи побијану пресуду, у ставу I изреке, под тачком 1 и 3, тако што ће окривљену ГГ ослободити од оптужбе да је извршила једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ. У одговору на жалбу бранилац је ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа.

-браниоци окривљеног АА, адвокати Сеад Спаховић и Владимир Гајић са предлогом да се жалба ТОК-а одбије као неоснована у целини.

-бранилац окривљене ЖЖ, адвокат Момчило Булатовић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење жалбу ТОК-а одбије као неосновану и првостепену пресуду у ослобађајућем делу у ставу IV у односу на окривљену потврди. У одговору на жалбу бранилац је ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа.

-бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Младен Милосављевић, са предлогом да се жалба ТОК-а одбије као неоснована, а да се о седници већа другостепеног суда обавести окривљени заједно са својим браниоцем.

Тужилаштво за организовани криминал је у писаном поднеску Ктж.бр.37/18 од 09.11.2018. године предложило да се жалба Тужилаштва за организовани криминал Ктс.бр.18/09 од 17.09.2018. године уважи као основана и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 бр. 80/17 од 28.05.2018. године преиначи, тако што ће Апелациони суд у Београду, Посебно одељење окривљеног АА огласити кривим и утврдити му казне затвора и за кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ и за радње кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ у оквиру продуженог кривичног дела описаног под тачком 2/2 измењене оптужнице Ктс.бр.18/09 од 28.12.2017. године утврдити му за то кривично дело строжију казну затвора и огласити га кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, те га осудити на строжију јединствену казну затвора; окривљеног ББ огласити кривим и утврдити му казну затвора и за кривична дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ и злоупотреба службеног положаја у покушају помагањем из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 и 35 КЗ и утврдити му строжију казну затвора за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ и осудити га на строжију јединствену казну затвора; окривљеног ВВ огласити кривим и утврдити му казне затвора и за кривична дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, злоупотреба службеног положаја у покушају помагањем из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 и 35 КЗ, утврдити му строжију казну затвора за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 и 61 КЗ и осудити га на строжију јединствену казну затвора; окривљеног ЕЕ огласити кривим и осудити на казну затвора за кривична дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ; окривљену ЖЖ огласити кривом и осудити на казну затвора за кривично дело злоупотреба службеног положаја

из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ и окривљену ГГ огласити кривом за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ и осудити на строжију казну затвора. ТОК је у писаном поднеску предложио и да се жалбе окривљених и бранилаца окривљених и то браниоца окривљеног АА, адвоката Сеада Спаховића и адвоката Владимира Гајића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Драгослава Ћетковића и Гордане Нешић – Ћетковић, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Саше Миловановића и окривљене ГГ и њеног браниоца адвоката Марка Кљајевића одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је у смислу одредбе члана 447 ЗКП одржао седницу већа у дане 22.01.2018. године, 23.01.2018. године, 24.01.2018. године и 25.01.2018. године, па је након већања и гласања донета одлука да се одржи претрес пред другостепеним судом, и то у односу на осуђујући део пресуде, јер је потребно да се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања понове докази који су изведени од стране првостепеног суда, полазећи од одредбе члана 455 став 2 ЗКП, наиме да ће другостепени суд сам пресудити, ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана. При томе је веће одлучило да се претрес одржи само у односу на осуђујући део пресуде, налазећи да се ови делови могу издвојити без штете за правилно пресуђење, а имајући у виду и одредбу члана 455 став 3 ЗКП којом је прописано да о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује, по правилу једном одлуком, те је ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, одржао претрес у смислу одредбе члана 449 и 450 ЗКП, на коме је након извештаја судије известиоца, прочитана првостепена пресуда, записник о главном претресу, саслушани су сви окривљени, дата је наредба судском вештаку економско-финансијске струке Јовану Мијаковићу да уради допунски налаз и мишљење, који је потом саслушан на претресу, као и представник оштећеног Града Београда јавно-правобранилачки помоћник Слободан Дујовић, извршен је увид у писане доказе, чиме су поново изведени сви докази који су изведени пред првостепеним судом, па је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, оценом изјављених жалби, одговора на жалбу ТОК-а, имајући у виду и изјашњење ТОК-а поводом изјављених жалби окривљених и њихових бранилаца донео одлуку као у изреци ове пресуде, из следећих разлога:

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је у односу на осуђујући део ожалбене пресуде отворио претрес у овој кривично правној ствари, па је након оцене доказа, који су непосредно изведени на претресу пред другостепеним судом и поновном оценом доказа из првостепеног поступка, оценом навода из изјављених жалби и одговора на жалбу, предлога странака и њихових речи на претресу пред другостепеним судом, нашао:

Да првостепену пресуду на основу чињеничног стања утврђеног пред другостепеним судом, треба преиначити и окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело описано у тачки I-1 изреке пресуде.

При томе, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је имао у виду да је Тужилалац за организовани криминал у односу на кривично дело описано у тачки I-1 ожалбене пресуде, изјавило жалбу само због одлуке о кривичној санкцији, а што је

имало за процесну последицу да другостепени суд, оцењујући жалбене наводе бранилаца окривљеног АА адвоката Сеада Спаховића и Владана Гајића разматра чињенична утврђења из изреке првостепене пресуде, а не по наводима из измењене оптужнице ТОК-а.

Окривљени АА је првостепеном пресудом оглашен кривим да је у својству службеног лица, као члан Градског већа Градске управе града Београда задужен за здравство искоришћавањем својих службених овлашћења у вршењу контролно-надзорне функције над радом Градске управе која спроводи поступке јавних набавки фактички вршио координацију поступка јавних набавки медицинског намештаја, заједно са окривљеним ДД, као директором Клиничко-болничког центра "Бежанијска коса", према коме је кривични поступак раздвојен и тако прибавио себи и другом имовинску корист у укупном износу од 44.490.628,89 динара оштетивши буџет града Београда за наведени износ увећан за ПДВ (порез на додату вредност), у чему су им са умишљајем помогли окривљени ББ, окривљени ВВ и окривљена ГГ - ... за немедицину и ... Службе за економско-финансијске и књиговодствене послове у Клиничко-болничком центру "Бежанијска коса".

Окривљени АА је на претресу пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење у свему остао код навода своје одбране, да није тачно да је у периоду док је био члан Градског већа за себе или другога прибавио противправну имовинску корист, нити је тачно да је било када одржан било какав састанак са било којим произвођачем намештаја. Појаснио је своју улогу у Градском већу, да је изабран 2004. године на предлог тадашњег градоначелника Ненада Богдановића који је био председник Градског већа. Чланови већа су практично били саветници градоначелника за област за коју су били задужени. Градско веће је у том моменту било једно потпуно ново тело које се значајно разликовало од раније постојећег извршног одбора. Задаци и права чланова Градског већа су изразито колективна, тако да не постоји могућност доношења индивидуалних одлука. Обавеза чланова је била да буду у току са свим оним што се на нивоу града дешавало у областима за које су задужени, па је у вези са изнетим њему као члану градског већа, задуженом за здравство свакодневно стицао велики број докумената који су се односили на здравство и његова обавеза је била да парафира сваки од тих докумената како би градоначелник био упознат са тим. Такође је навео да као члан Градског већа није учествовао у било којој фази јавне набавке, па ни у обезбеђивању средстава, јер је његова једина улога била да буде информисан и ништа друго. Такође је истакао да он ни у ком случају није могао имати својство службеног лица, а посебно то својство није имао у поступку јавних набавки, те је стога у свему остао код навода својих бранилаца, предлажући да суд донесе ослобађајућу пресуду. Окривљени АА је у инкриминисаном периоду био члан Градског већа Града Београда задужен за област здравства, која чињеница је потврђена решењем које је донела Скупштина Града Београда на седници одржаној дана 26.11.2004. године из кога произилази да је за члана Градског већа Града Београда за период од четири године између осталих изабран и др АА,

Из записника са треће седнице Градског већа Града Београда која је одржана дана 15.12.2004. године произилази да је градоначелник Ненад Богдановић изложио прелиминарну ресорну поделу послова према којој је члан Градског већа др АА задужен за област здравства.

Оно што је спорно у овој кривично-правној ствари, да ли је окривљени АА у својству члана Градског већа града Београда, задужен за област здравства, имао само саветодавну функцију без могућности да у оквиру колективног тела, какво је било Градско веће, доноси било какве индивидуалне одлуке у поступцима јавних набавки, с обзиром на то да у вези са тим поступцима није имао било каква службена овлашћења, па самим тим ни својство службеног лица, а како то наводи окривљени у својој одбрани, или је пак окривљени АА, поступајући као члан Градског већа града Београда, задужен за област здравства, имао својство службеног лица, односно имао службена овлашћења у вршењу надзорне функције над радом Градске управе која спроводи поступак јавних набавки, с обзиром на то да је фактички вршио координацију поступка јавних набавки и медицинског намештаја, а како то тврди ТОК.

Имајући у виду изнето, овај суд је детаљно анализирао прописе који уређују формирање органа града Београда, њихов правни положај и дате надлежности, па је увидом у Закон о главном граду, Статут града Београда и Пословник Градског већа града Београда, утврдио следеће правне чињенице, да послове Града врше органи Града у оквирима својих надлежности утврђених законом и статутом. Органи града Београда су Скупштина града Београда, градоначелник града Београда, Градско веће града Београда и Градска управа града Београда.

Извршни органи Града су градоначелник и Градско веће. А како је оптужени АА првостепеном пресудом оглашен кривим да је као члан Градског већа задужен за здравство искоришћавањем својих службених овлашћења у вршењу контролно – надзорне функције над радом Градске управе фактички вршио координацију поступка јавних набавки медицинског намештаја, то ће се посебно анализирати надлежност Градског већа града Београда, начин одлучивања и акте које доноси овај орган.

Градско веће града Београда има прецизно одређене надлежности дефинисане одредбама поменутих прописа. Оно што је од суштинске важности за разумевање правног положаја, организације начина рада и одлучивања овог Градског органа, је уређено одредбом члана 56. Статута, која има и свој назив: “Начин одлучивања” и у којој је предвиђено да Градско веће, може одлучивати ако седници присуствује већина од укупног броја његових чланова те да одлучује већином гласова од укупног броја чланова.

Из наведеног се да недвосмислено закључити, да Градско веће града Београда одлуке доноси на седницама већа у прописаној форми. Дакле, ради се, *par excellence*, о колективном органу чији чланови службена овлашћења врше у оквирима рада на седници већа, и која су строго формално одређена поменутих правилима и датом нормом.

Из реченог недвосмислено произилази још један важан правни закључак, члан Градског већа, нема никаквих службених овлашћења ван датог формалног оквира, а у односима са другим органима Града или државним органима, јер тако нешто није ни предвиђено поменутих прописима.

У прилог овом закључку стоје одредбе Правилника о раду овог органа који је предвидео да Веће доноси акте у одређеној форми, и то облику: решења, закључка, мишљења, препоруке и плана и програма, да може донети одлуку или други пропис али само када је за то овлашћено законом, Статутом или другим прописом града. Наведени формални акти, што је правни стандард код колективне врсте органа, потписује председник Већа, односно председавајући седницом на којој је донет акт, и тек тада акт производи одређена правна дејства.

Стоји чињеница да Веће може формирати радно тело, са одређеним задатком, међутим, рад тог тела је окренут и у функцији је, обављања послова из надлежности Већа, тако да то тело подноси Већу извештај, који садржи мишљење и предлог, чиме се и исцрпљују овлашћења и задаци чланова радног тела.

Надаље, по оцени овога суда, а имајући у виду да је окривљени АА од стране Градоначелника био задужен члан Градског већа за област здравства, те да је од изузетне важности за разумевање и схватање овлашћења и дужности које је том приликом обављао окривљени, одредба Статута, положај градоначелника у Градском већу и којом је уређено да градоначелник, као председник већа, представља Градско веће, сазива и води његове седнице, да је градоначелник одговоран за законитост рада Градског већа, да је дужан да обустави од примене акт Градског већа за који сматра да није сагласан закону.

Дакле, оно што се без икакве сумње да закључити је да Градско веће и поред тога што поједини његови чланови имају ужа ресорна задужења, и даље представља колективни орган, кога представља градоначелник и који одговара за законитост рада тог органа са обавезом да обустави од примене акт за који сматра да није сагласан закону.

Из наведене анализе прописа као и датих закључака овог суда, а у односу на конкретну кривичноправну ствар, овај суд цени да није доказано постојање службених овлашћења у вршењу контролно – надзорне функције над радом Градске управе члана Градског већа оптуженог АА, а како је то наведено изреком побијане првостепене пресуде, и који су као такви остали на нивоу мисаоних представа, пошто немају упоришта у прописима који одређују службена овлашћења и делокруг рада члана Градске управе задуженог или не одређеним ресором.

О реченом је и у својству сведока говорила ЗЗ, која је од 2008. године била начелница Градске управе града Београда, а из чијег исказа произилази да је 2008. године измењен Закон о локалној самоуправи и да су од тог тренутка овлашћења Градског већа била далеко мања и практично симболична, при чему је Градско веће увек поступало као колективни орган, које је своје одлуке доносило већином гласова, да Градско веће никад није било овлашћено да спроводи јавне набавке, те да члан Градског већа никада није био надређен секретару Секретаријата, а што је у свему у целости потврдио и сведок ИИ, који је у периоду од 2004. до 2008. године био члан Градског већа града Београда.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, када се сви изведени докази доведу у међусобну везу и у везу са наведеним неспорним чињеницама, током

поступка, нису могли бити доказани наводи оптужбе из изреке побијане пресуде да је окривљени АА искоришћавањем својих службених овлашћења у вршењу контролно-надзорне функције над радом Градске управе која спроводи поступке јавних набавки фактички вршио координацију поступка јавних набавки медицинског намештаја и тиме себи и другом прибавио имовинску корист у износу од 44.490.628,89 динара, а на начин како је то ближе и описано у изреци првостепене пресуде. Наиме, када се има у виду све изнето, овај суд закључује да током поступка није доказано које је то службено овлашћење окривљени АА у вези са јавним набавкама искористио, будући да одредба члана 54 Статута прописује да је Градско веће орган који врши контролно-надзорну функцију над радом Градске управе, дакле, не врши је члан Градског већа, као појединац, већ Градско веће као колективни орган. При томе, ни један члан Градског већа није имао било каква овлашћења, нити могућност да самостално доноси одлуке по било ком основу, посебно не по основу контролно-надзорне функције над радом Градске управе, што је уређено наведеним одредбама прописа, и потврђено исказима сведока Весне Ивић, која је у наведеном периоду када су спровођени поступци јавних набавки била начелник Градске управе Града Београда и ИИ, који је био члан Градског већа, а који су објаснили да члан Градског већа никада није могао да доноси самостално одлуке, те да је Веће увек поступало као колективни орган, као и да члан Градског већа, а ни Веће, као колективни орган, нису били надређени секретару било ког секретаријата, па ни Секретаријату за здравство. Дакле, ови сведоци су се изричито изјаснили да Градско веће, као колективни орган, никад није било овлашћено да спроводи јавне набавке и да чланови Градског већа нису имали било каквих додирних тачака са јавним набавкама.

Искази сведока ЈЈ, која је била секретар Секретаријата за здравство и КК, заменика секретара Секретаријата за здравство, које су у предметним јавним набавкама предузимали конкретне радње на основу својих службених овлашћења и које су сведочиле о њима. Изјашњавајући се о АА као члану Градског већа, навеле су да су се поједини чланови Градског већа, а у конкретном случају и окривљени АА, понашали као да су надређени појединим секретарима, да су сви запослени у том Секретаријату окривљеног АА доживљавали као непосредно надређено лице, те да је због тога сведок ЈЈ имала лично обавезу да практично на дневном нивоу, како у писаној форми, тако и усменим путем, обавештава окривљеног АА о свим актуелностима, односно дешавањима из надлежности Секретаријата за здравство, се нису могли прихватити као доказ постојања формално правних овлашћења окривљеног, будући да је њихово поимање окривљеног АА као непосредно надређеног лица, резултат личног утиска, без икакве потпоре у формалним оквирима функције коју је окривљени обављао.

Стоји чињеница да је утврђено постојање одређеног утицаја али не и службених овлашћења а како је то напред објашњено у поступању окривљеног АА у односима на сведокиње али и остале учеснике у предметним јавним набавкама, али овај суд није имао овлашћења да разматра такав утицај са кривично правне стране, јер тако нешто није било предмет оптужбе Тужиоца за организовани криминал.

Када се има у виду све напред изнето, овај суд налази да су основани жалбени наводи бранилаца окривљеног АА да изведеним доказима током поступка није доказано својство службеног лица окривљеног АА и тиме у конкретном случају искоришћавање службеног положаја као члана Градског већа Градске управе града Београду у вршењу контролно-надзорне функције над радом Градске управе која

спроводи поступке јавних набавки фактички вршећи координацију поступка јавних набавки, па је стога Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након одржаног претреса побијану пресуду преиначио и окривљеног АА услед недостатка доказа, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 КЗ у вези става 1 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је имајући у виду да је окривљеног АА ослободио од оптужбе, донео одлуку као у изреци пресуде да трошкови кривичног поступка у смислу одредбе члана 265 став 1 КЗ у односу на овај део пресуде падну на терет буџетских средстава суда.

Став II изреке пресуде

Жалбом бранилаца окривљеног ББ, адвоката Драгослава Ћетковића и Гордане Нешић Ћетковић, жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, адвоката Саше Миловановића, као и жалбеним наводима окривљене ГГ и њеног браниоца, адвоката Марка Кљајевића, оспорава се правилност побијане пресуде у погледу кривичног дела описаног у ставу I тачка 1 изреке побијане пресуде, везано за јавну набавку Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, тзв. “велика набавка”, тако што се истиче да првостепени суд није дао јасне разлоге у образложењу побијане пресуде на основу којих закључује да на страни окривљених постоји радња помагања у смислу Кривичног законика која им се ставља на терет, нити првостепени суд у било ком делу побијане пресуде утврђује постојање умишљаја у односу на субјективна и објективна обележја предметног кривичног дела. Надаље се у жалбама указује да првостепени суд у ставу I тачка 1 изреке утврђује да су окривљени ББ и ВВ претходно доставили услове и техничке карактеристике предметног медицинског намештаја чиме су помогли окривљенима ДДу и ГГ да прилагоде услове и техничке карактеристике медицинског намештаја који је био предмет јавне набавке, условима и карактеристикама које једино испуњава намештај италијанског произвођача “Вернипол” што је учињено са циљем да се закључи уговор са предузећем “Жад фармација”, чиме је за то предузеће прибављена имовинска корист, а који новац су окривљени између себе поделили.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени, након одржаног претреса налази да је првостепени суд након оцене и анализе изведених доказа, ценећи одбране окривљених ББ, ВВ и ГГ, исказе саслушаних сведока, као и писане доказе, чињенично стање у погледу кривичног дела описаног у ставу I под тачком 1 изреке пресуде правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично-правни закључак дао разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Првостепени суд је утврдио као неспорне чињенице да је окривљени ДД директор КБЦ “Бежанијска коса”, према коме је поступак раздвојен, уз помоћ окривљене ГГ помоћника директора за немедицину и начелника Службе за економско-финансијске и књиговодствене послове, крајем септембра и током октобра 2007. године спровео јавну набавку медицинског намештаја у поступку са погађањем без претходног објављивања на основу одредбе члана 23 став 1 тачка 2 Закона о јавним набавкама и то због ванредних околности односно разлога изузетне хитности.

Наведене чињенице није спорио окривљени ДД, као ни окривљена ГГ. Оне произилазе и из доказа који су изведени у овом кривичном поступку. Конкретно закључка који је дана 25.09.2007. године донела заменик градоначелника Града Београда, на основу ког је обавезан Секретаријат за здравство да обезбеди финансијска средства из буџета Града Београда процењене бруто вредности – 100.000.000,00 динара за јавну набавку, медицинског намештаја, помоћне медицинске опреме за зграду нове Поликлинике, Дневне онколошке болнице Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, те одлуке о покретању поступка јавне набавке велике вредности у Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“ од 27.09.2007. године, коју је потписао директор ДД и на основу које је покренут поступак јавне набавке медицинског намештаја, помоћне медицинске опреме за нову зграду Поликлинике. Процењена вредност набавке је износила 84,7 милиона динара без ПДВ, односно 100.000.000,00 динара са ПДВ, при чему је предвиђено да се спроведе поступак са погађањем на основу члана 23 став 1 тачка 2 Закона о јавним набавкама без претходног објављивања, а због ванредне околности, тј. изузетне хитности.

Напред наведене чињенице су у својим исказима потврдили и саслушани сведоци ЛЛ, ЉЉ, ЈЈ и ММ. Тако је, сведок ЛЛ потврдио да је Клиничко-болнички центар „Бежанијска коса“ упутио Секретаријату за здравство захтев за обезбеђење планираних средстава, предлог одлуке о покретању поступка јавне набавке "велике вредности", при чему су посебно истакли да је поступак јавне набавке могуће спровести само на основу члана 23 став 1 тачка 2 Закона о јавним набавкама без претходног објављивања у поступку са погађањем. Надаље је, сведок ЉЉ навела да је у јавној набавци „велике вредности“ која је спроведена током 2007. године, а где је предмет јавне набавке био медицински намештај и помоћна медицинска опрема за потребе нове зграде Поликлинике, као и неке друге службе учествовала само као техничко лице, при чему је једном приликом директорка ГГ дала одлуку о покретању поступка јавне набавке у складу са чланом 23 Закона о јавним набавкама, док из исказа сведока ЈЈ произилази да је Клиничко-болнички центар „Бежанијска коса“ доставио захтев за обезбеђење средстава у износу од 80 милиона динара са ПДВ, с тим да је у захтеву наглашено да би се набавка врши по основу члана 23 став 1 тачка 2 Закона о јавним набавкама.

Првостепени суд је своја чињенична утврђења засновао на исказу сведока ЛЛ који је изјавио да се у Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“ након што је донет закључак од стране града којим су одобрена финансијска средства, приступило сачињавању конкурсне документације која се састоји из општих елемената, као и техничких карактеристика и спецификација које су им доставили италијански произвођачи. Колико му је познато исту је доставио потпредседник Привредне коморе Италије по имену ВВ чијег презимена се не сећа, а иста се заснивала на каталозима италијанског предузећа “Вернипол”. У вези са изнетим првостепени суд је довео у везу и исказ сведока ЉЉ која је навела да јој је једном приликом директорка ГГ дала одлуку о покретању поступка јавне набавке у складу са чланом 23 Закона о јавним набавкама, при чему је истакла да набавке по наведеном члану никада нису биле у њеној надлежности, нити ју је у вези њих неко било када питао за мишљење, тако да је у конкретном случају поступала искључиво по налозима директорке, а посебно је истакла да је на основу ЦД са техничком спецификацијом коју је претходно обезбедила

ГГ заједно са секретарицом НН почела да сачињава конкурсну документацију за предметну набавку, с тим да јој није било познато одакле је стигао предметни ЦД, али је чула да је исти добијен од Италијана.

При том је цењен и исказ сведока ЊЊ председника Комисије за јавну набавку медицинског намештаја у Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“, која је навела, да ју је директорка ГГ само обавестила да ће бити председник наведене комисије, као и да је директор већ видео намештај који је предмет понуде и да је исти јако леп и квалитетан. Даље је навела да њој као председнику комисије, али ни члановима комисије нису били достављени, како конкурсна документација, тако ни спецификација предметног намештаја, нити им је поред њеног тражења било омогућено да изврше увид у каталоге намештаја.

Окривљена ГГ се брани да је саставни део конкурсне документације чинила техничка спецификација која се у конкретном случају односила на намештај који је био предмет набавке. С тим у вези, обратила се директору ДД који је упутио на ББ и ВВ. Оно што је битно навести у овом делу је чињеница, да је окривљена ГГ у предистражном поступку навела да је, колико се сећа, позвала ББ, од кога је затражила да јој достави техничку спецификацију намештаја, и да мисли да јој је управо ББ доставио тражену спецификацију, с тим да је ипак оставила могућност да је то можда учинио и окривљени ВВ, да би потом приликом изношења одбране пред истражним судијом била изричита да је ЦД добила у октобру 2007. године од ББ и ВВ, те да је предметни ЦД садржао комплетну техничку спецификацију, односно опис димензија и количину намештаја чија набавка се врши, као и техничке карактеристике које намештај који се набављао треба да испуњава. Да би окривљена ГГ на главном претресу, у битном променила своју одбрану, негирајући да је било када од стране директора ДД била упућена да се обрати окривљеном ББ и окривљеном ВВ, а у вези предметне набавке, али првостепени суд овакву измену одбране, по оцени овог суда, правилно није прихватио. Ово са разлога што је одбрана окривљене дата на главном претресу оповргнута исказима саслушаних сведока ЛЛ, ЉЉ, ЊЊ и ОО, као и писаним доказима, а који су детаљно побројани на страни 110 побијане пресуде.

Првостепени суд је полазећи од исказа сведока ЛЛ, ЉЉ, ЊЊ и ОО, те одбране окривљеног ДД према коме је поступак раздвојен, коју је дао на главном претресу у којој је потврдио да му је било познато да се на ЦД добијеном од окривљеног ВВ налазила цена намештаја који је предмет понуде, као и одбране окривљене ГГ коју је дала у предистражном и истражном поступку када је потврдила да је ЦД који је добила од ББ и ВВ садржао комплетну техничку спецификацију, односно опис димензија и количину намештаја чија се набавка врши, као и техничке карактеристике које намештај који се набавља треба да испуњава, дошао до закључка да је окривљена ГГ у поступку јавне набавке прилагодила услове и техничке карактеристике медицинског намештаја који је био предмет јавне набавке управо условима и карактеристикама које једино испуњава намештај италијанског произвођача „Вернипол“, као и да је то учинила на тај начин што су јој предметне услове и техничке карактеристике претходно доставили окривљени ББ и ВВ.

У вези са изнетим, првостепени суд правилно није прихватио одбране окривљеног ББ и ВВ да ни на који начин нису учествовали у предметном поступку

јавне набавке медицинског намештаја, па самим тим ни у прилагођавању услова и техничких карактеристика медицинског намештаја условима и карактеристикама које једино испуњава намештај италијанског произвођача „Вернипол“, ово са разлога што су њихове одбране у супротности са цитираним исказима саслушаних сведока, које је првостепени суд правилно прихватио.

Надаље, када је реч о чињеничним наводима да је окривљена ГГ у предметном поступку јавне набавке упутила позив за достављање понуде предузећима чије податке су претходно доставили окривљени ББ и ВВ, а која предузећа су дала међусобно усклађене услужне понуде, те чињеничних навода да је позив достављен предузећу “Фармација Жад”, чији је директор била ЂЂ, која је доставила понуду чији је предмет медицински намештај италијанског произвођача марке “Вернипол”, а који је претходно добила од окривљеног ВВ, а све у циљу избора предузећа “Фармација Жад” д.о.о., као најповољнијег понуђача, те да је на описан начин омогућено да се у поступку јавне набавке као најповољнији понуђач изабере предузеће “Фармација Жад” д.о.о. првостепени суд је правилно пошао од неспорних чињеница, да је позив за достављање понуда упућен предузећима “Беолек”, “Велефарм”, “Фармација Жад”, “Ведро Медика” и “Глосарија БГ”, као и да су понуде доставили предузећа “Глосарија БГ”, “Фармација Жад” и “Ведро Медика”. Такође није спорно ни то да је ЂЂ у име предузећа “Фармације Жад” доставила понуду чији је предмет медицински намештај италијанског произвођача марке “Вернипол”, као ни то да је понуда предузећа “Фармација Жад” изабрана као најповољнија.

Наведене чињенице у својој одбрани није оспорила ни окривљена ГГ, а осим тога, неке од наведених чињеница произилазе и из доказа који су изведени у овом кривичном поступку и то позива за достављање понуда за јавну набавку бр. 15/07, у којој је наведено да је предмет набавка намештаја и помоћне медицинске опреме за потребе нове зграде поликлинике, као и дневне онколошке болнице, ургентне и пријемне службе, дијагностичког имагинг центра и одсека за ендоскопију Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, записника о отварању понуда за јавну набавку „велике вредности“ од 08.10.2007. године, те понуда предузећа “Глосарија БГ”, “Ведро Медика”, “Фармација Жад”, записника о поступку погађања, те извештаја о прегледу и оцени понуда са подацима, извештаја о додели уговора о јавној набавци велике вредности коју је сачинила руководилац набавке ЊЊ у коме је наведено да је предузеће “Фармација Жад” изабрано по критеријуму економски најповољније понуде и одлуке коју је потписао директор ДД, а на основу које се уговор о јавној набавци „велике вредности“ додељује понуђачу “Фармација Жад” из Београда.

Оно што је било спорно у овој кривично-правној ствари је чињеница да ли су окривљени ББ и ВВ имали било какве везе са предметним поступком јавне набавке намештаја за потребе Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, при чему никада никоме нису саопштавани називи и адресе предузећа која треба да се позову да учествују на тендеру, како то тврде у својим одбранама ови окривљени, или су пак управо окривљени ББ и ВВ доставили надлежнима у Клиничко-болничком центру “Бежанијска коса” податке о предузећима којима треба упутити позив да доставе понуде, а која предузећа су затим доставила међусобно усклађене услужне понуде све са крајњим циљем да се као најповољнија, изабере понуда предузећа “Фармација Жад”, коју је управо сачинио окривљени ВВ.

Првостепени суд је правилно пошао од исказа сведока ЂЂ која је навела да је дан пред отварање понуда у Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“ у просторијама њеног предузећа дошао окривљени ВВ који је том приликом донео компакт диск на коме се налазила припремљена понуда са уписаним ценама које је лично формирао ВВ, а коју су они само одштампали на меморандуму предузећа “Фармација Жад”. Од понуђача на тендеру је била и фирма “Ведро Медика”, чији је власник и директор био њен сада покојни син. Оно што је такође том приликом објаснио окривљени ВВ је чињеница да су му биле неопходне три понуде од три различита предузећа, с тим, да ће понуда та два друга предузећа бити само про форме и да ће се исте одбацити. Иначе у конкретном случају окривљени ВВ је урадио не само понуду за тендер, већ је доставио и техничке карактеристике и сву другу потребну документацију.

Првостепени суд је имао у виду и одбрану окривљене ГГ коју је дала у предистражном и истражном поступку, која је навела да је још током сачињавања конкурсне документације питала ББ која предузећа на нашем тржишту испуњавају услове које им је он предао, па је управо тим предузећима из тог разлога и упућен позив, а о свему томе је обавестила директора ДД од кога је добила усмено упутство да се тако и заврши поступак набавке. Првостепени суд је на основу писане документације и исказа сведока ЂЂ, ЛЛ, ЉЉ, ЊЊ и ОО, као и поменуте одбране окривљене ГГ правилно дошао до закључка да је окривљена ГГ у предметном поступку јавне набавке упутила позив за достављање понуде предузећима “Фармација Жад”, “Глосарија БГ” и “Ведро Медика”, чије називе и адресе су претходно доставили окривљени ББ и ВВ, да су затим наведена предузећа дала међусобно усклађене услужне понуде, да је ЂЂ директор предузећа “Фармација Жад” доставила понуду чији је предмет медицински намештај италијанског произвођача марке “Вернипол”, а коју је претходно добила од окривљеног ВВ.

Првостепени суд је, надаље, анализом изведених доказа дошао до закључка да је описаним радњама предузетим од стране окривљених омогућено да се у поступку јавне набавке велике вредности бр. 15/07, као најповољнија изабере понуда предузећа “Фармација Жад”, с тим у вези првостепени суд није прихватио наводе одбране окривљених ББ и ВВ да нису имали било какве везе са предметним поступцима јавне набавке за потребе Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, да никада никоме нису саопштавали називе и адресе предузећа која треба да се позову да учествују на тендеру, односно да никада нису сачињавали понуду у вези са предметним поступком јавне набавке, с обзиром на то да су такви наводи окривљених у потпуности у супротности са цитираним доказима.

Надаље оно што није спорно је чињеница да су окривљена ЂЂ директор предузећа “Фармација Жад” у својству продавца и окривљени ДД према коме је поступак раздвојен у својству директора Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, као купца закључили уговор чији је предмет испорука по спецификацији из понуде предузећа “Фармација Жад” од 08.10.2007. године са укупном ценом од 106.072.559,38 динара, те да је због чињенице да је наведена сума прелазила износ одобрених средстава од стране Секретаријата за здравство, висину од 100.000.000,00 динара, урађен анекс предметног уговора којим је уговорено да ће предузеће

“Фармација Жад” д.о.о. дати додатни рабат, тако да је анексом предвиђено да укупна купопродајна цена износи 99.936.559,38 динара, као и да је износ утврђен анексом уговора током новембра и децембра 2007. године пренет на рачун предузећа “Фармација Жад” и то након што је извршена комплетна испорука медицинског намештаја, а што и није било спорно у овом кривичном поступку.

Неке од наведених чињеница је потврдила у својој одбрани и окривљена ГГ која је навела да је уговор о испоруци добара урадио правник ЛЛ, као и да је првобитно уговорена вредност испоруке намештаја износила 106.000.000,00 динара, али да је у складу са законом уговор прослеђен Секретаријату за здравство заједно са комплетном документацијом, те је на основу овлашћења директора ДД потписала уговор са Секретаријатом за здравство у коме је констатовано да се град обавезује да ће обезбедити 100.000.000,00 динара, док се Клиничко-болнички центар „Бежанијска коса“ обавезао да ће из сопствених средстава обезбедити разлику.

Дакле, оценом и анализом свих изведених доказа првостепени суд је правилно и по оцени овог суда закључио, да је у периоду од новембра 2007. до 25.08.2008. године, директор Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“ искоришћавањем својих службених овлашћења на начин како је описано у изреци пресуде прибавио другом имовинску корист и то у износу од 44.490.628,89 динара што представља разлику између уговорене и купопродајне цене и набавне цене предметног намештаја (обе без пореза на додату вредност) и истовремено причинио штету буџету Града Београда за наведени износ увећан за ПДВ, а у чему су му са умишљајем, описаним радњама, помогли окривљени ББ, ВВ и ГГ.

Код реченог, правилно је првостепени суд ценио налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке Јована Мијаковића, у ком је наведено да је укупна вредност испорученог намештаја предузећу „Жад Фармација“ од стране „Вернипол“ из Италије на дан царинења, у динарској противвредности, износила 33.894.163,30 динара, односно да је укупна набавна вредност испоручене робе заједно са царином, трошковима превоза и шпедитерским услугама, без ПДВ-а, износила 40.201.370,79 динара, док је продајна вредност робе коју је затим предузеће „Жад Фармација“ испоручила Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“ износила, без ПДВ-а, 84.691.999,48 динара, што значи да је више него два пута скупље од цене по којој је предузеће „Жад Фармација“ предметну робу набавила у Италији.

Надаље је, првостепени ценио наводе одбране окривљеног ВВ у погледу тога да ли је од ЂЂ по било ком основу било када примио неки новац, који је износећи одбрану у предистражном поступку изричито негирао да је од ЂЂ било када примио новац, односно да му је она било када уплатила новац на рачун његове фирме, или на рачун било које друге фирме. Да би затим износећи одбрану на главном претресу у том делу у значајној мери изменио своју одбрану, па је тако навео да је поменута била веома заинтересована за сарадњу са предузећем “Кедрион”, али да њима та сарадња из почетка није била занимљива. Међутим, како се временом предузеће “Жад Фармација” ширило и јачало, то им је исто постало све интересантније тако да друго је 2007. године обавио одређене разговора са ЂЂ којом приликом јој је предочено да би могао да јој обезбеди да буде ексклузивни заступник предузећа “Кедрион”, а да ће морати да плати њему провизију, и који новац је сведокиња почела да му исплаћује 2007. и почетком

2008. године. Сваки пут када би му предала новац потписао је признаницу, с тим да се у пар наврата десило да због спречености пошаље неко лице које би преузимало паре у његово име, потписивало признаницу и све те признанице су неспорно састави део писане документације у списима.

Првостепени суд овакву одбрану окривљеног ВВ правилно по оцени овога суда није прихватио, обзиром да је у супротности са исказом сведокиње ЂЂ, при чему је суд имао посебно у виду чињеницу да је окривљени током поступка мењао своју одбрану у погледу навода да је од сведокиње примио новац, па је тако прво био изричит да од именоване никада није примио било какав новац, да би затим током изношење одбране на главном претресу ипак потврдио да је од ње у више наврата преузимао новац и да је у тим приликама потписивао признанице, као и да се дешавало да пошаље неко друго лице које је преузимало паре у његово име објашњавајући то својом посредничком улогом у успостављању пословног односа између предузећа “Фармација Жад” и италијанског предузећа “Кедрион”. По оцени овог суда, правилан је закључак првостепеног суда да је оваква одбрана окривљеног, а коју је током поступка прилагођавао изведеним доказима дата искључиво у циљу умањења, односно избегавања сопствене кривице.

Наведеним доказима, несумњиво је утврђено да је ВВ, од износа прибављене имовинске користи која је настала описаним противправним радњама, од сведокиње ЂЂ преузео, лично или преко курира, износ од 15.697.600,00 динара, а која је наведени новац, након уплате за продати медицински намештај од стране КБЦ „Бежанијска коса“, подигла са рачуна предузећа „Жад Фармација“ и предала га овом окривљеном, и то, као део имовинске користи, настао извршењем предметног кривичног дела, те је овај суд, окривљеног ВВ, на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, обавезао да на име имовинскоправног захтева Граду Београду исплати износ од 15.697.600,00 динара.

Надаље, првостепени суд је правилно закључио да се у описаним радњама окривљеног ДД директора Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, у ставу један под тачком један изреке пресуде, према ком је поступак раздвојен, остварују елементи кривичног дела, који се огледају у искоришћавању својих службених овлашћења и прибављању другом имовинске користи, и у којим радњама су му са умишљајем помогли окривљени ББ и ВВ који су доставили услове и техничке карактеристике медицинског намештаја, које једино испуњава намештај италијанског предузећа “Вернипол”, као и називе и друге података за предузећа којима треба упутити позив за достављање понуда и обезбеђивање усклађених понуда, односно окривљена ГГ – прилагођавањем услова и техничких карактеристика медицинског намештаја условима и карактеристикама које једино испуњава намештај италијанског произвођача “Вернипол”, као и упућивањем позива управо предузећима чији су податке претходно доставили окривљени ББ и ВВ.

У том смислу првостепени суд је правилно у образложењу побјане пресуде дао разлоге због чега није прихватио правну квалификацију радњи окривљене ГГ од стране Тужилаштва за организовани криминал, јер радње које је предузимала и по оцени овог суда представљају радње помагања, обзиром да је окривљена ГГ прилагођавањем услова и техничких карактеристика медицинског намештаја условима и карактеристикама које једино испуњава намештај италијанског произвођача

“Вернипол”, као и упућивање позива предузећима чије су податке претходно доставили окривљени ББ и ВВ управо створила услове, директору Клиничко-болничког центра „Бежанијска коса“, према коме је поступак раздвојен да оствари елементе кривичног дела, тако да се такве њене радње могу једино правно квалификовати као радње помагања, о чему је првостепени суд дао детаљне разлоге на страни 113 побијане пресуде.

Из фактичких радњи помагача, произилази да су они конкретне радње предузимали са потпуном свешћу о њиховом значају, те да су желели наступање последица које су настале.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је утврдио да је у погледу радњи које улазе у састав продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја које су описане у ставу I под тачком 2 и 3 изреке побијане пресуде, а која су од стране окривљених учињена на штету оштећеног Клиничко-болничког центра Бежанијска коса, тзв "мала набавка" и Клиничко-болничког центра Звездара и за која су првостепеном пресудом оглашени кривим извршена у временском периоду и то у односу на Клиничко-болнички центар Бежанијска коса, тзв "мала набавка" у периоду од 11.04.2008. године до 20.06.2008. године, а у односу на Клиничко-болнички центар Звездара у периоду од 06.03.2008. године до 31.12.2008. године, те како у конкретном случају у погледу ова два кривична дела висина прибављене имовинске користи не прелази имовински цензус од 1.500.000,00 динара за квалификовани облик из става 3 кривичног дела злоупотреба службеног положаја, полазећи при томе од висине запрећене казне за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, у конкретном случају је сходно одредби члана 104 став 6 КЗ протекло двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, тако да је у погледу ових кривичних дела утврдио да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, па је ове радње изоставио из изреке осуђујуће пресуде.

Наиме, одредбом члана 61 став 1 Кривичног законика („Службени гласник РС“ 85/05 од 06.10.2005 године) прописано је да продужено кривично дело чине више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која предствљају целину због постојања најмање две од следећих околности: истоврсности оштећеног, истоврсности предмета дела, коришћење исте ситуације или трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја учиниоца.

Следствено цитираној законској одредби, дакле, имајући у виду да продужено кривично дело могу чинити више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања напред таксативно наведених околности, време апсолутне застарелости кривичног гоњења рачуна се за свако појединачно кривично дело које је ушло у састав продуженог кривичног дела, уколико није примењена одредба члана 61 став 5 Кривичног законика („Службени гласник РС“ 85/05 од 06.10.2005 године), што конкретно није случај.

Сем наведеног, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење насупрот изнетим жалбеним наводима првостепени суд је у образложењу побијане

пресуде на страни 115 дао разлоге због чега је одбио заједнички предлог бранилаца свих окривљених да се из списка предмета издвоје аудио-записи снимљених телефонских разговора између НН мушке и НН женске особе који се налази у транскриптима, чији је датум настанка 26.12.2008. године, где је као објекат прислушкивања означено БЕЛО (Фармација Жад^т) будући да је приликом доношења одлуке првостепени суд пре свега имао у виду извештај Управе криминалистичке полиције – Службе за специјалне истражне методе од 07.08.2013. године из кога произлази да је предметни материјал, односно техничко опремање ЂЂ извршено у складу са наредбом истражног судије Окружног суда у Београду Посебно одељење Кри.Пов. 804/08 од 24.10.2008. године и Кри.Пов. 804/08 од 27.10.2008. године, као и да је транскрипт предметног разговора урађен тек 26.07.2011. године из разлога што је Виши суд у Београду Посебно одељење затражио од поменуте службе да предметни разговор буде транскриптован. Првостепени суд је такође имао у виду да је наредбом Кри.Пов. 804/08 од 24.10.2008. године у односу на тада осумњиченог ВВ одређен надзор и снимање телефонских разговора и других комуникација другим техничким средствима као и оптичко снимање именованог, да је наредбом Кри.Пов. 804/08 од 27.10.2008. године допуњена наредба од 24.10.2008. године у погледу новог телефонског броја, док је у свему наведена наредба остала на снази, с тим да је првостепени суд имао у виду да је окривљени ВВ децидно потврдио да је реч о разговору који је водио са ЂЂ.

Дакле, имајући у виду све наведено првостепени суд изводи правилан закључак да су предметне доказне радње предузете на законит начин, односно да је снимање предметног разговора обављено у свему у складу са важећим законским прописима, као и наредбом истражног судије Окружног суда у Београду Посебно одељење, те да је самим тим и доказни материјал који је настао у конкретном случају законит и валидан доказ у овом кривичном поступку због чега је одбијен заједнички предлог одбране да се исти издвоји из списка предмета. Првостепени суд је такође у побијаној пресуди дао разлоге, због чега приликом одлучивања у овој кривично-правној ствари није користио предметни аудио-запис и транскрипт снимљеног разговора с обзиром на то да је нашао да тај доказ није од посебног значаја за утврђивање чињеничног стања, односно да нема посебан доказни квалитет због чега није посебно ни анализиран, већ је у пресуди само образложен због којих разлога је овај доказни предлог да се издвоји из списка предмета одбијен.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је имајући у виду све изнето, а полазећи од чињенице да је побијану пресуду преиначио у погледу правне квалификације дела, тако што је радње окривљених ББ, ВВ и ГГ описане у ставу I-1 изреке првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, то побијану пресуду у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП испитао и у делу одлуке о кривичним санкцијама по жалбама бранилаца окривљених.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је насупрот изнетим жалбеним наводима ТОК-а којима се предлаже строжије кажњавање окривљених приликом одлучивања о извору врсте и висине кривичне санкције, коју ће изрећи окривљенима, ценио све околности у смислу одредбе члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако од

олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ, ценио његове године живота, да је реч о особи рођеној 1957. године, која до сада није долазила у сукоб са законом, тј. особи која до сада није осуђивана, да је реч о породичном човеку, ожењеном, оцу једног пунолетног детета, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, ценећи при томе и протек времена од извршења кривичног, окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју казну му је сходно одредби члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, као у изреци ове пресуде, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ВВ у смислу одредбе члана 54 КЗ од олакшавајућих околности ценио његове године живота, да је реч о особи рођеној 1969. године, која до сада није долазила у сукоб са законом, да није осуђиван, да је реч о породичном човеку, ожењеном, оцу троје малолетне деце, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било, ценећи при томе и протек времена од извршења кривичног дела, то је овај суд окривљеног ВВ осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју казну му је сходно одредби члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору као у изреци ове пресуде, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији у смислу одредбе члана 54 КЗ у односу на окривљену ГГ, од олакшавајућих околности на страни окривљене ценио њене године живота, чињеницу да је реч о особи рођеној 1955. године, која до сада није долазила у сукоб са законом, да до сада није осуђивана, да је реч о породичној особи, која је удата и мајка два пунолетна детета, ценећи при томе и протек времена од извршења кривичног дела, док отежавајућих околности на страни окривљене није било, то је овај суд нашао да побројаним олакшавајућим околностима на страни окривљене у смислу одредбе члана 56 и 57 КЗ треба дати карактер нарочито олакшавајућих околности, па је окривљеној ублажио казну испод законом прописаног минимума, тако што је осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну је окривљеној у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, као у изреци ове пресуде и коју казну окривљена у смислу одредбе члана 45 став 5 и 6 КЗ има извршити у просторијама у којима станује у, ул. ... бр. **са применом електронског надзора** и које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом, који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак изречене казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљене, да ће се казном затвора на коју је окривљена осуђена у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је окривљеног ВВ, на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП, обавезао да на име имовинскоправног захтева Граду Београду исплати износ од 15.697.600,00 динара, док је оштећене Град Београд и Клиничко-болнички центар „Бежанијска Коса“, за преостали део имовинскоправног захтева у смислу одредбе члана 258 став 4 ЗКП упутио на парницу.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је на основу одредбе члана 261 и 264 ЗКП окривљене ББ, ВВ и ГГ обавезао да на име трошкова кривичног поступка који су настали пред овим судом као другостепеним, а односе се на допунски налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке Јована Мијаковића од 0305.2019. године и на име приступа судског вештака Јована Мијаковића на претресу плате суду износе од по 13.858,77 динара, као и да сви наведени окривљени плате суду на име паушала износе од по 10.000,00 динара, имајући у виду дужину трајања, сложеност овог кривичног поступка, као и материјалне прилике окривљених, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Разлози за одбијање жалбе Тужилаштва за организовани криминал у ослобађајућем делу у ставу под II, III и IV изреке побијане пресуде.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење најпре оцењује неоснованим наводе жалбе ТОК-а којом се побија првостепена пресуда у ослобађајућем делу у погледу **става II** изреке ожалбене пресуде у односу на окривљеног АА који је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ, Наиме, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, након детаљне анализе жалбених навода ТОК-а, налази да није доведено у сумњу закључивање првостепеног суда из којих разлога налази да није доказано да је окривљени АА у периоду од 01.06.2007. године до 31.12.2008. године у Београду, као члан Градског већа Градске управе Града Београда, задужен за здравство организовао групу чији припадници су постали окривљени ББ – сувласник и директор предузећа “Respire Medical Supplies” са седиштем у ... и окривљени ВВ, према којима је кривични поступак за кривично дело злочиначко удруживање обустављен услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, која је ради стицања добити имала за циљ вршење кривичних дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 и став 3 КЗ и помагање у злоупотреби службеног положаја из члана 359 став 1 и 3 КЗ у вези члана 35 КЗ за која кривична дела је прописана казна затвора у трајању дужем од 4 (четири) године, планирајући делатност криминалне организације на дуже време, при чему је сваки члан криминалне организације имао унапред одређен задатак и улогу користећи је у вршењу делатности привредне и пословне структуре и то окривљени АА са улогом да из буџета Скупштине Града Београда за поједине здравствене установе обезбеди добијање већих средстава за набавку намештаја стварно потребних, да представи директорима здравствених усанава окривљене ВВ и ББ као заступнике италијанског произвођача намештаја “Вернипол”, утичући и захтевајући од директора здравствених усанава да спроведу незаконите поступке и набавке медицинског намештаја, тако да омогући повлашћени положај у поступку јавне набавке за заступнике продаје намештаја италијанског произвођача предузећа “Вернипол” у Републици Србији, док је задатак окривљених ВВ и ББ био да директорима

здравствених установа предочавају каталоге италијанског произвођача намештаја “Вернипол” и сачине према каталозима детаљан опис намештаја који су потом предавали директорима, који су исте предавали стручним службама да сачине конкурсну документацију према добијеним каталозима и добијеним детаљним описом намештаја, ради спровођења набавки без јавног објављивања, обезбеђивали три усклађене понуде од предузећа, тако да понуда предузећа – ексклузивних заступника предузећа “Вернипол”, буде најповољнија и поред двоструко увећане набавне цене.

Наиме, окривљени АА је доследно од тренутка изношења прве одбране у кривичном поступку тврдио да никада није организовао криминалну групу, да никада није било кога наговарао да чини кривична дела, као и да никада другим окривљенима није наређивао, нити је издавао било какве налоге. Када се има у виду оваква одбрана окривљеног, односно када се са друге стране има у виду чињеница да кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 став 1 КЗ (“Службени гласник РС” бр. 85/2005 од 06.10.2005. године) може постојати само у случају да учинилац организује групу или друго удружење које има за циљ вршење кривичних дела за које се може изрећи казна затвора од три године и тежа казна, као основно и кључно спорно питање је да ли је окривљени АА организовао групу чији припадници су постали окривљени ББ и ВВ према којима је кривични поступак за кривично дело злочиначко удруживање обустављен услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, а која је ради стицања добити имала за циљ вршење кривичних дела злоупотреба службеног положаја.

Првостепени суд је дајући одговор на ово спорно питање пре свега имао у виду да је за постојање групе у смислу цитиране законске одредбе неопходно да између ње и чланова постоји чврста повезаност, да постоје тачно утврђене улоге и задаци сваког припадника групе, те да између организатора и припадника групе постоји однос надређености. У вези са наведеним иако није спорно да из изведених доказа који су детаљно цитирани у вези са наведеним и доказа који су детаљно образложени и у осуђујућем делу побигане пресуде, произилази да су окривљени АА, ББ и ВВ поступали као саучесници, при чему само природа извршених кривичних дела указује да је у питању деловање и циљ остваривања одређене користи – у конкретном случају стицање добити, тј. стицање имовинске користи у вишемилионском динарском износу, тако да је и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, правилан закључак првостепеног суда да наведена лица нису поступала у оквиру групе или другог удружења које има за циљ вршење кривичних дела чији је организатор окривљени АА, а припадници групе окривљени ББ и ВВ.

Наиме, првостепени суд изводи правилан закључак да не постоје докази који би указивали да је окривљени АА са окривљенима ББ и ВВ према којима је кривични поступак за кривично дело злочиначко удруживање обустављен услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, деловао као група одређено време, односно да су наведени окривљени деловали у циљу вршења кривичних дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 и 3 КЗ и помагањем у злоупотреби службеног положаја из члана 359 став 1 и 3 КЗ у вези са чланом 35 КЗ. Осим тога из изведених доказа не произилази ни то да је окривљени АА као организатор групе према способностима и одређеним знањима припадника групе, одређивао улоге и задатке осталих припадника групе, у конкретном случају окривљених ББ и ВВ према којима

кривични поступак за кривично дело злочиначко удруживање обустављен услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, те је стога правилан закључак првостепеног суда да предметна кривична дела нису извршена у оквиру деловања групе по унапред утврђеном плану, већ да је до извршења дошло тако што су окривљени, тек након што се појавила потреба за спровођењем тзв. "велике" јавне набавке медицинског намештаја у Клиничко-болничком центру „Бежанијска коса“ донели одлуку да изврше предметна кривична дела. Имајући у виду све напред изнето и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење жалбени наводи ТОК-а, су у овом делу оцењени као неосновани.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је приликом одлучивања у овој кривично-правној ствари сем напред изнетог имао у виду и чињеницу да је окривљеном АА прецизираном оптужницом стављено на терет да је кривично дело из члана 346 став 1 КЗ за које је првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе извршио у периоду од 01.06.2007. до 31.12.2008. године, а за које кривично дело је имајући у виду висину запрећене казне од 3 (три) месеца до 5 (пет) година у међувремену у смислу одредбе члана 103 став 1 тачка 5 КЗ којом је прописано да се кривично гоњење не може предузети када протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко три године, те одредбе члана 104 став 6 КЗ којом је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, коју чињеницу Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, само констатује у одлуци налазећи да је за окривљеног повољније да се потврди ослобађајућа одлука, као што је и одлучено.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је такође оценио као неосноване и жалбене наводе ТОК-а којима се побија првостепена пресуда у ослобађајућем делу ожалбене пресуде у **ставу III изреке** у односу на део где је првостепени суд извео закључак да није доказано да су окривљени АА и ЕЕ извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, а да су окривљени ББ и ВВ извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ. Наиме, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је након детаљне анализе жалбених навода ТОК-а, којима се указује да је погрешан закључак првостепеног суда да нема доказа да је окривљени АА утицао на окривљеног ЕЕ да спроведе поступак јавне набавке медицинског намештаја са циљем да се уговор закључи са предузећем "Recipe Medical Supplies", већ је насупрот изнетом закључку неспорно утврђено да су здравствене установе са подручја града Београда које није финансирао град Београд, већ Република Србија, као што је била болница "Свети Сава", могли подношењем захтева за обезбеђење средстава за набавку да се обрате Сектеријату за здравство града Београда или градоначелнику и да се то често дешавало, али у конкретном случају то није било у складу са Законом о јавним набавкама из наведених разлога, при чему се у жалби такође указује да се повезаност окривљеног ЕЕ и осталих саокривљених доказује и телефонским разговором од 02.09.2008. године када окривљени ЕЕ позива ЖЖ и говори јој да је био на одмору у Италији и да ће следећи пут ВВ све организовати, те разговора од 08.06.2009. године, када окривљени ВВ и ЕЕ говоре о контроли СБПОК, а ВВ објашњава да зна о чему се ради јер му је ББ причао о свему.

Изнетим жалбеним наводима ТОК-а није доведено у сумњу закључивање првостепеног суда да у конкретном случају није било сигурних и поузданих доказа за напред изнете тврдње. Ово са разлога што су наводи одбране окривљених АА који је негирао да је имао било каквих додирних тачака са набавком спроведеном у болници "Свети Сава", те навода окривљеног ЕЕ да радњама које је предузимао у својству директора Специјалне болнице "Свети Сава" није ни себи, а ни другоме прибавио било какву имовинску корист, нити било коме нанео било какву штету, те навода окривљеног ББ да су у више наврата добијали позиве од болнице "Свети Сава" да узму учешће на тендерима, посебно је истакао да ВВ није био укључен у везу са овим послом, као и да у вези са овим тендером није имао контакте, а ни са окривљеним АА, ни са директором болнице "Свети Сава", ЕЕ кога иначе познаје дуги низ година, као и навода одбране окривљеног ВВ који је навео да му није познато да је дошло до испоруке медицинског намештаја за потребе Специјалне болнице "Свети Сава", нити му је познато да су између окривљених ББ и ЕЕ вођени било какви преговори у вези са изнетим. Овакви наводи окривљених су пре свега потврђени исказима саслушаних сведока ЈЈ, ММ, СС, ТТ, ЋЋ, УУ и ФФ, а који искази су у потпуности прихваћени од стране првостепеног суда, обзиром да су дати на крајње детаљан и непристрасан начин.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, надаље је, правилан закључак првостепеног суда да од стране ТОК-а нису понуђени било какви докази да су окривљени ББ и ВВ доставили окривљеном ЕЕ услове и техничке карактеристике које намештај мора да испуњава, а како би исти били унети у тендерску документацију, већ нису достављени ни докази да је између ових окривљених било када и на било који начин остварена било каква комуникација у вези са предметном набавком. Надаље, када је реч о јавној набавци у Специјалној болници "Свети Сава", тужилаштво није пружило доказе да су окривљени ББ и ВВ доставили окривљеном ЕЕ или било ком другом лицу које је запослено у Специјалној болници "Свети Сава" податке о предузећима којима треба послати позиве за достављање понуде за јавну набавку, као што је то било у случају јавне набавке КБЦ „Бежанијска коса“ и КБЦ „Звездара“. Надаље, када је реч о јавној набавци која је предмет овог кривичног поступка, а везано за Специјалну болницу "Свети Сава", такође није пружен ни један доказ који би указивао да је постојао контакт окривљених ББ и ВВ како са окривљеним ЕЕ, тако ни са било којом другом особом запосленом у Специјалној болници "Свети Сава", чак шта више сви запослени из Специјалне болнице "Свети Сава", а који су током поступка саслушани у својству сведока су били више него изричито да никада нису чули ни за окривљеног ББ, а ни за окривљеног ВВ, при чему треба имати у виду и то да се међу бројним разговорима које су између себе водили наведени окривљени, а који се налазе у списима предмета и који су изведени као доказ на главном претресу, не налази ни један разговор који би се било посредно, било непосредно односио на предметне набавке у Специјалној болници "Свети Сава", односно да не постоји ни један разговор који на било који начин доводи окривљене АА, ЕЕ, ББ и ВВ у везу са инкриминисаним радњама у вези са Специјалном болницом "Свети Сава" у Београду.

Стога је и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, правилно закључивање првостепеног суда насупрот изнетим наводима ТОК-а да када се имају у виду искази саслушаних сведока у својој међусобној повезаности и то ЈЈ, ММ, СС, ТТ, ЋЋ, УУ и ФФ, ценећи при томе и све остале изведене доказе у овом кривичном поступку, да није доказано да су окривљени АА и ЕЕ извршили кривично дело

злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, а да су окривљени ББ и ВВ извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, па је окривљење правилно применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП услед недостатка доказа ослободио од оптужбе за наведена кривична дела, о чему је у образложењу побијане пресуде дао детаљне, јасне, аргументоване и исцрпне разлоге који се жалбеним наводима ТОК-а не доводе у сумњу.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је такође оценио као неосноване и жалбене наводе ТОК-а којима се побија првостепена пресуда у ослобађајућем делу ожалбене пресуде у **ставу IV изреке** у односу на окривљене АА, ББ, ВВ и ЖЖ, који су ослобођени од оптужбе да су извршили и то окривљени АА и окривљена ЖЖ кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, а окривљени ББ и ВВ кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају помагањем из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 30 и 35 КЗ, а тиче се набавке за Дом здравља Палилула “Милутин Ивковић”.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је након детаљне анализе жалбених навода ТОК-а којима се указује да су свим изведеним доказима везано за ове кривичноправне радње окривљени АА и ЖЖ уз помоћ окривљених ББ и ВВ покушали да прибаве какву корист предузећу “Recipe Medical Supplies”, која се састоји у томе да том предузећу обезбеде додељивање уговора о испоруци добара и тако омогуће пласирање њихове робе на српском тржишту, имајући у виду услове тржишта и конкуренцију, као и чињеницу да због критеријума – биланса стања за последње три године ово предузеће не би могло да буде најповољнији понуђач и избором за најбољег понуђача у овом послу око јавне набавке стиче бонитет за подношење понуда у следећим поступцима јавних набавки. У том контексту је релевантно оно што закључује првостепени суд, да је дошло до реализације понуде, ово предузеће не би остварило какву корист (зараду) по основу продаје предметног намештаја, већ напротив том предузећу на описани начин не би била прибављена каква корист у смислу члана 359 став 1 КЗ, тако да није доведено у сумњу закључивање првостепеног суда имајући у виду пре свега одбране окривљених АА да је окривљена ЖЖ директорка Дома Здравља “Милутин Ивковић” Палилула на састанку здравственог одбора Демократске странке јавно објавила да је добила понуду јавног предузећа да ће то предузеће у оквиру Дома здравља изложити рекламни намештај уз право коришћења све до окончања тендера, на који начин би се обезбедило да Општа медицина која је срце сваког дома здравља одмах ради, а не да чека да се спроведе тендер који поступак би трајао најмање шест месеци. Надаље наводи одбране окривљене ЖЖ да није тачно да је за време док је била директор на било који начин оштетила Дом здравља “Милутин Ивковић” Палилула, као што није тачно ни то да је себи или другом прибавила било какву корист, те наводи окривљеног ББ да је предузеће “Recipe Medical Supplies” имало убедљиво најнижу цену практично без зараде, али да предметни поступак јавне набавке никада није завршен, као и одбране окривљеног ВВ да му ништа није познато у вези ове набавке с обзиром да у истој није на било који начин учествовао. Када се имају у виду овакве одбране окривљених посебно наводи окривљеног ББ да у предметном поступку јавне набавке предузеће “Recipe Medical Supplies” понудило намештај по убедљиво најнижој цени која је практично била без зараде, а који наводи су потврђени и одбраном окривљеног АА, односно када се са

друге стране има у виду чињеница да кривично дело злоупотреба службеног положаја не може постојати уколико извршењем тог кривичног дела учинилац није за себе или другог прибавио било какву корист, нанео било какву штету или теже повредио право другог, то се у конкретном случају код јавне набавке Дома Здравља “Милутин Ивковић” Палилула, као основно спорно питање поставља да ли су окривљени АА и ЖЖ уз помоћ окривљених ББ и ВВ покушали да описаним радњама прибаве другом корист, у конкретном случају предузећу “Recipe Medical Supplies”.

Првостепени суд је имао у виду пре свега налаз и мишљење сталног судског вештака економске струке Јована Мијаковића чији је задатак био да у вези са предметном набавком одговори на питање колика је била набавна цена намештаја, који је као изложбени испоручен Дому здравља “Милутин Ивковић” Палилула од стране предузећа “Recipe Medical Supplies” и то на основу набавне цене овог намештаја и калкулација за понуду на тендерима за Дом здравља “Милутин Ивковић” Палилула и Дом здравља Звездара, те да определи колика би била евентална зарада предузећа “Recipe Medical Supplies” да је тендер завршен и да је ово предузеће испоручило намештај по ценама из понуда. Судски вештак је у свом налазу и мишљењу навео да је на основу инофактура утврдио да је набавна цена намештаја који је као изложбени испоручен Дому здравља “Милутин Ивковић” Палилула од стране предузећа “Recipe Medical Supplies” износила и то без ПДВ 12.729.556,24 динара, да је предузеће “Recipe Medical Supplies” у својој понуди за набавку добара потребних за потребе Дома здравља “Милутин Ивковић” Палилула од 04.07.2008. године определило вредност понуде без ПДВ на износ од 10.989.334,00 динара. Дакле, на основу писане документације у списима предмета, пре свега на основу инофактура понуда предузећа “Recipe Medical Supplies” за набавку Дома здравља “Милутин Ивковић” Палилула од 04.07.2008. године судски вештак је утврдио да је набавна вредност намештаја који је био предмет понуде, а који је био изложбен у Дому здравља “Милутин Ивковић” Палилула, била виша у односу на понуђену вредност за 1.740.222,24 динара из чега произилази да “Recipe Medical Supplies” да је дошло до реализације понуде не би остварило било какву зараду по основу продаје предметног намештаја.

Првостепени суд је у потпуности прихватио овако дати налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке Јована Мијаковића, налазећи да је крајње стручан, објективан и у складу са писаном документацијом која се налази у списима предмета. Имајући у виду дати налаз и мишљење судског вештака из кога произилази да предузеће “Recipe Medical Supplies”, да је дошло до реализације понуде, не би остварило било какву зараду по основу продаје предметног намештаја, с обзиром на то да је набавна цена намештаја била нижа од понуђене цене, другим речима да би постојало кривично дело злоупотреба службеног положаја неопходно је да поступање окривљених за последицу имало прибављање себи или другом било какве користи, наношење другом какве штете или теже повређивање права другог, а што када је реч у конкретном случају о јавној набавци Дома здравља “Милутин Ивковић” Палилула према закључку првостепеног суда није случај, те да је у конкретном случају када је реч о овој јавној набавци која је била предмет кривичног поступка било неопходно да је ТОК-а доказао да су окривљени АА и ЖЖ уз помоћ окривљених ББ и ВВ покушали да описаним радњама прибаве другом корист, у конкретном случају предузећу “Recipe Medical Supplies”, а што у конкретном случају није доказано посебно имајући у виду напред цитирани налаз и мишљење судског вештака економско-финансијске струке.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, имајући у виду све напред изнето правилно је закључивање првостепеног суда да у конкретном случају везано за ово кривично дело нису доказане тврдње ТОК-а да су окривљени извршили кривично дело, на штету оштећеног Дома здравља “Милутин Ивковић” Палилула, па је стога окривљене правилном применом одредбе члана 423 став 2 ЗКП услед недостатка доказа ослободио од оптужбе, о чему је у побијаној пресуди дао јасне и аргументоване разлоге.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је приликом одлучивања у овој кривично-правној ствари сем напред изнетог имао у виду и чињеницу да је окривљенима АА, ББ, ВВ и ЖЖ прецизираном оптужницом стављено на терет да су кривично дело из члана 359 став 1 КЗ за које су првостепеном пресудом ослобођен од оптужбе извршили у периоду од октобра месеца 2007. године до 21.10.2008. године, а за које кривично дело је имајући у виду висину запрећене казне од 6 (шест) месеци до 5 (пет) година у међувремену у смислу одредбе члана 103 став 1 тачка 5 КЗ којом је прописано да се кривично гоњење не може предузети када протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко три године, те одредбе члана 104 став 6 КЗ којом је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, коју чињеницу Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, само констатује у одлуци налазећи да је за окривљене повољније да се потврди ослобађајућа одлука, као што је и одлучено.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 449 ЗКП, а у вези члана 459 и 457 ЗКП.

Записничар
Оливера Мандић Јоксић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић